

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Cdo/285/2021
Identifikačné číslo spisu:	1319205266
Dátum vydania rozhodnutia:	29.11.2023
Meno a priezvisko:	Mgr. Katarína Katková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:1319205266.2

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Trubanovej, PhD. a členiek senátu Mgr. Kataríny Katkovej a JUDr. Viery Nevedelovej v spore žalobcu X. Q., narodeného XX. J. XXXX, G., H. Č.. XXXXX/X, zastúpeného advokátom JUDr. Igorom Kovačikom, Bratislava, Panenská 7, proti žalovanej Mgr. D. I. H., narodenej XX. Z. XXXX, G., I. XX/A, zastúpenej Advokátska kancelária JURIKA & KELTOŠ, s.r.o., Bratislava, Mickiewiczova 2, IČO: 35 951 087, o vypratanie nehnuteľností, vedenom na Okresnom súde Bratislave III pod sp. zn. 62C/80/2020, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 9. decembra 2020 sp. zn. 6Co/159/2020, takto

rozhodol:

Dovolanie z a m i e t a.

Žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava III (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) rozsudkom z 12. marca 2020 č. k. 62C/80/2019-53 uložil žalovanej povinnosť vypratať nehnuteľnosti nachádzajúce sa v okrese G. F., obci Bratislava - mestská časť J. S., katastrálnom území J. S., evidované Okresným úradom Bratislava, katastrálnym odborom na: a) LV č. XXXX ako: byt č. XX nachádzajúci sa na X. K. vo vchode I. XX/A bytového domu súp. č. XXXXX, popis stavby I. XX/A-H, postavenej na parc. č. 15123/82, evidovanej na LV č. XXXX v podiele 1/1 k celku; podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a na príslušenstve, prináležiaci k bytu o veľkosti 6750/2550054; priestor č. AO v suteréne bytového domu, vchod I. XX/J, súp. č. XXXXX na parc. č. 15123/82 v podiele 1/189 k celku; podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a na príslušenstve, prináležiaci k priestoru č. AO o veľkosti 224330/2550054; b) LV č. XXXX ako: pozemky, parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape, parc. č. 15123/21 o výmere 2958 m², druh pozemku - ostatná plocha; parc. č. 15123/82 o výmere 5175 m², druh pozemku - zastavaná plocha a nádvorie; parc. č. 15123/123 o výmere 60 m², druh pozemku - ostatná plocha; parc. č.

15123/124 o výmere 125 m2, druh pozemku - ostatná plocha; parc. č. 15123/125 o výmere 1868 m2, druh pozemku - ostatná plocha; parc. č. 15123/126 o výmere 53 m2, druh pozemku - ostatná plocha; parc. č. 15123/127 o výmere 25 m2, druh pozemku - ostatná plocha; parc. č. 15123/128 o výmere 332 m2, druh pozemku - ostatná plocha; parc. č. 15123/129 o výmere 69 m2, druh pozemku - ostatná plocha; parc. č. 15123/130 o výmere 44 m2, druh pozemku - ostatná plocha; parc. č. 15123/131 o výmere 44 m2, druh pozemku - ostatná plocha; parc. č. 15123/132 o výmere 44 m2, druh pozemku - ostatná plocha; parc. č. 15123/133 o výmere 44 m2, druh pozemku - ostatná plocha; parc. č. 15123/134 o výmere 44 m2, druh pozemku - ostatná plocha; parc. č. 15123/135 o výmere 43 m2, druh pozemku - ostatná plocha v spoluvlastníckom podiele o veľkosti 6750/2550054 k celku; pozemky, parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape, parc. č. 15123/21 o výmere 2958 m2, druh pozemku - ostatná plocha; parc. č. 15123/82 o výmere 5175 m2, druh pozemku - zastavaná plocha a nádvorie; parc. č. 15123/123 o výmere 60 m2, druh pozemku - ostatná plocha; parc. 15123/124 o výmere 125 m2, druh pozemku - ostatná plocha; parc. č. 15123/125 o výmere 1868 m2, druh pozemku - ostatná plocha; parc. č. 15123/126 o výmere 53 m2, druh pozemku - ostatná plocha; parc. č. 15123/127 o výmere 25 m2, druh pozemku - ostatná plocha; parc. č. 15123/128 o výmere 332 m2, druh pozemku - ostatná plocha; parc. č. 15123/129 o výmere 69 m2, druh pozemku - ostatná plocha; parc. č. 15123/130 o výmere 44 m2, druh pozemku - ostatná plocha; parc. č. 15123/131 o výmere 44 m2, druh pozemku - ostatná plocha; parc. č. 15123/132 o výmere 44 m2, druh pozemku - ostatná plocha; parc. č. 15123/133 o výmere 44 m2, druh pozemku - ostatná plocha; parc. č. 15123/134 o výmere 44 m2, druh pozemku - ostatná plocha; parc. č. 15123/135 o výmere 43 m2, druh pozemku - ostatná plocha v spoluvlastníckom podiele o veľkosti 224330/481960206 k celku (ďalej len „nehnutelnosti“) a odovzdať ich žalobcovi do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia (I. výrok). O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalobcovi sa priznáva proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu (II. výrok).

1.1. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie vyplýva, že žalobca sa žalobou domáhal voči žalovanej vypratania nehnuteľností titulom nesplnenia zákonnej povinnosti žalovanej odovzdať žalobcovi ako vydražiteľovi nehnuteľnosti (predmet dražby), ktoré žalovaná naďalej užíva i napriek pokusu žalobcu o mimosúdne vysporiadanie ich vzťahov.

1.2. Súd prvej inštancie uznesením z 23. októbra 2019 č. k. 62C/80/2019-42 (ďalej len „uznesenie súdu prvej inštancie z 23. októbra 2019“) vyzval žalovanú, aby sa v lehote 15 dní vyjadrila k žalobe, uviedla rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojila listiny, na ktoré sa odvoláva a označila dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd prvej inštancie zároveň poučil žalovanú, že ak nesplní výzvu súdu, môže aj bez nariadenia pojednávania rozhodnúť o žalobe rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie. Uznesenie súdu prvej inštancie z 23. októbra 2019 spolu so žalobou a jej prílohami bolo doručené žalovanej dňa 31. októbra 2019 (č. I. 45).

1.3. Keďže predmetom konania bola žaloba o splnenie povinnosti a žalovaná napriek výzve súdu prvej inštancie (vo forme uznesenia), ktorá žalovanej bola doručená dňa 31. októbra 2019, sa k žalobe v určenej lehote písomne nevyjadrila a súd prvej inštancie žalovanú poučil o možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie, preto boli splnené všetky kumulatívne zákonné podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie (§ 273 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov - ďalej len „Civilný sporový poriadok“ alebo „CSP“).

1.4. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP a procesne úspešnému žalobcovi priznal proti neúspešnej žalovanej nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Na základe odvolania žalovanej Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“ alebo „krajský súd“) rozsudkom z 9. decembra 2020 č.k. 6Co/159/2020-126 potvrdil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie (prvý výrok) a žalobcovi priznal proti žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100% (druhý výrok) s tým, že o výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (tretí výrok).

2.1. Odvolací súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že súd prvej inštancie uznesením z 23. októbra 2019 vyzval žalovanú, aby sa v lehote 15 dní od doručenia uznesenia písomne vyjadrila k žalobe, aby pripojila listiny, na ktoré sa odvoláva a aby označila dôkazy na preukázanie svojich tvrdení a zároveň poučil

žalovanú o možnosti rozhodnúť vec rozsudkom pre zmeškanie v zmysle § 273 CSP. Uznesenie súdu prvej inštancie spolu so žalobou a s prílohami súd prvej inštancie doručoval žalovanej na adresu G., K. W.. Č.. XX a táto zásielka jej bola doručená dňa 31. októbra 2019. Žalovaná sa k žalobe v súdom prvej inštancie určenej lehote nevyjadrila.

2.2. V súvislosti s odvolacím argumentom žalovanej ohľadne nedoručenia uznesenia súdu prvej inštancie z 23. októbra 2019 vrátane žaloby odvolací súd poukázal na to, že z listiny „Informácia o doručovaní k „62C/80/2019 U-42 + žaloba + prílohy + pouč“ (č. l. 45 spisu) vyplýva, že žaloba s prílohami a uznesenie súdu prvej inštancie boli žalovanej riadne listinne doručené do vlastných rúk dňa 31. októbra 2019, preto neobstojí tvrdenie žalovanej, že súd prvej inštancie postupoval v zmysle § 111 ods. 3 CSP, a že sa mu nepodarilo doručiť písomnosť na adresu žalovanej, pričom považoval nedoručenú zásielku za doručenú dňom jej vrátenia súdu prvej inštancie.

2.2.1. Odvolací súd konštatoval, že v spise sa žiadna nedoručená zásielka nenachádza. I samotná žalovaná v odvolaní uviedla, že všetka pošta, ktorá jej bola doručovaná na adresu trvalého pobytu (G., K. W.. Č.. XX), bola jej doposielaná na adresu G., I. W.. Č.. XX/A, a to na základe doplnkovej služby doposielania zásielok. Žalovaná tým vlastne potvrdila, že súd prvej inštancie jej predmetnú zásielku doručoval na správnu adresu v zmysle § 106 ods. 1 písm. a) CSP, teda na adresu jej trvalého pobytu (G., K. XX), pričom z dokladu potvrdzujúceho doručenie zásielky žalovanej (č. l. 45) je zrejmé, že predmetná zásielka jej bola doposielaná na adresu I. XX/A, G..

2.3. Podľa názoru odvolacieho súdu boli splnené všetky zákonné podmienky pre rozhodnutie veci rozsudkom pre zmeškanie žalovanej v zmysle § 273 CSP, preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

2.4. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP a plne úspešnému žalobcovi priznal proti žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

3. Proti rozsudku krajského súdu podala žalovaná (ďalej len „dovolateľka“ alebo „žalovaná“) dovolanie, v ktorom uplatnila dovolacie dôvody vyplývajúce z ustanovenia § 420 písm. f) CSP.

3.1. Namietala hrubé porušenie jej práva na spravodlivý proces, nakoľko odvolací súd potvrdil správnosť rozsudku súdu prvej inštancie pre zmeškanie bez jediného relevantného dôkazu, napriek tomu, že v odvolaní poukázala na to, že absentuje dôkaz o riadnom doručení žaloby s prílohami na vyjadrenie, a teda neboli splnené zákonné podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie.

3.2. Nahliadnutím do spisu zistila, že „súd vo veci doručovania žaloby eviduje len poznámku o jej údajnom doručení žalovanej bez toho, aby sa v spise nachádzala doručenka.“ Už v odvolaní poukázala na Poštové podmienky Slovenskej pošty platné od 1. júna 2019, v zmysle ktorých : „Slovenská pošta poskytne odosielateľovi potvrdenie o prevzatí zásielky v listinnej podobe - doručenku podpísané adresátom alebo oprávneným prijímateľom.“ Podľa jej názoru práve doručenka je teda jediným relevantným dokladom preukazujúcim prevzatie zásielky adresátom alebo oprávneným prijímateľom.

3.3. Odvolací súd sa s jej odvolacími argumentami nezaoberal a rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil „len“ na základe č. l. 45 súdneho spisu, na ktorom sa podľa názoru odvolacieho súdu nachádza doklad o doručení zásielky.

3.4. Podotkla, že na č. l. 45 sa nachádza informácia o výsledku doručovania zásielky, z ktorej vyplýva, že zásielka bola niekomu doručená.

3.5. Poukázala na to, že dňa 19. novembra 2020 bolo začaté trestné stíhanie voči neznámemu páchatelovi na tom skutkovom základe, že „neznámy páchatel“ dňa 31. októbra 2020 v presne nezistenom čase na adrese I. XX/A G. osobne prevzal úradnú zásielku Okresného súdu Bratislava III s podacím číslom N. adresovanú Mgr. D. I. H., K. XX, G. zaslanú poštou a dodanú poštovou doručovateľkou pošty Bratislava 3, ktorej prevzatie potvrdil svojím podpisom na dodacom doklade, pričom podpis v dodávacej knihe doručovateľa sa nezhoduje s podpisom Mgr. D. I. H., ktorej bola predmetná zásielka určená a ktorej nebola doručená.“

3.6. Zopakovala, že odvolací súd sa vôbec nezaoberal, resp. žiadnym spôsobom sa nevysporiadal s tým, že v spise absentuje doručenka ako jediný relevantný doklad o doručení zásielky.

3.7. Uviedla, že vec napadla odvolaciemu súdu dňa 20. novembra 2020, pričom odvolací súd rozhodol o jej odvolaní už 9. decembra 2020.

3.8. Vzhľadom na uvedené navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“

alebo „dovolaací súd“) zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a rozsudok súdu prvej inštancie.

4. Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu žalovanej konštatoval, že žalovaná v konaní pred súdom prvej inštancie nepodala návrh na zrušenie prvoinštančného rozsudku v zmysle § 277 CSP, čím vlastnou nečinnosťou prišla o možnosť takýto návrh podať.

4.1. Podľa jeho názoru sa odvolací súd v odvolacom konaní v plnom rozsahu a správne vyporiadal so všetkými odvolacími dôvodmi uvedenými v podanom odvolaní žalovanou.

4.2. Žalovaná v podanom dovolaní uvádza ako jediný dovolací dôvod (ten istý dôvod aký uviedla v odvolaní), a to „nedoručenie žaloby s prílohami na vyjadrenie žalovanej“ zo strany prvoinštančného súdu.

4.3. Podľa jeho názoru dovolanie je neprípustné, nakoľko odvolací súd sa nedopustil žiadneho nesprávneho procesného postupu, ktorým by žalovanej znemožnil uskutočniť jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, napadnutý rozsudok nezávisel od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej by sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodcovskej praxe dovolacieho súdu, alebo ktorá by v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená, alebo ktorá by bola dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

4.4. Dovolanie je nedôvodné, pretože žaloba s prílohami na vyjadrenie žalovanej bola zo strany prvoinštančného súdu riadne žalovanej doručená.

4.5. Ak by dovolanie bolo dovolacím súdom posúdené ako dôvodné, založil by sa tým nebezpečný precedens nezlučiteľný s právnym štátom, podľa ktorého by každý adresát súdnej zásielky doručovanej poštou mohol tzv. doručenkou podpísať úmyselne iným podpisom (inak než obvyčajne a v prípade, ak by takto prevzatá súdna zásielka bola pre adresáta nepriaznivá, adresát by mohol podať z tohto dôvodu trestné oznámenie a túto skutočnosť následne použiť ako dovolací dôvod v dovolacom konaní v zmysle príslušných ustanovení CSP. Takýto precedens dovolacieho súdu by bol jednoznačne ústavne neudržateľný.

4.6. Mal za to, že dovolanie bolo zo strany žalovanej podané tendenčne a obštrukčne a jeho jediným účelom bolo zakryť to, že žalovaná bola v prvoinštančnom konaní nečinná i napriek tomu, že súd prvej inštancie postupoval v súvislosti s doručovaním žalovanej v plnom súlade s príslušnými ustanoveniami Civilného sporového poriadku.

4.7. Žalovanou tvrdené nedoručenie žaloby s prílohami na vyjadrenie nie je žiadnym relevantným spôsobom preukázané, preto nemožno rozsudok v dovolacom konaní zrušiť či zmeniť, nakoľko v opačnom prípade by došlo k porušeniu jeho záujmu na rýchlom a efektívnom rozhodnutí civilného sporu v súlade s princípom procesnej ekonomie.

4.8. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd dovolanie žalovanej odmietol, resp. ako nedôvodné zamietol a súčasne uložil žalovanej povinnosť nahradiť mu trovy dovolacieho konania v rozsahu 100%.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v zákonnej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), skúmal, či sú splnené aj ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania.

6. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu dovolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu dovolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia dovolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 420 a § 421 CSP.

7. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolaací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

8. V súvislosti s dovolacím dôvodom podľa § 420 písm. f) CSP dovolateľka namietala, že dovolaním napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné, keďže odvolací súd sa nevysporiadal s jej argumentami ohľadne absencie doručky v súdnom spise týkajúcej sa doručenia žaloby s prílohami vrátane uznesenia súdu prvej inštancie z 23. októbra 2019.

9. Podľa § 420 písm. f) CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu dovolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

9.1. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nezávislom a nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom; jeho integrálnou súčasťou je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce súdne konanie. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplyva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (viď rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 251/03). Porušením práva na spravodlivý proces v zmysle uvedeného ustanovenia zákona teda treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva.

9.2. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie vo veci (I. ÚS 46/05). Z uvedeného potom vyplýva, že k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) CSP môže dôjsť aj nepreskúmateľnosťou napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu (porov. I. ÚS 105/06, III. ÚS 330/2013, či 4Cdo/3/2019, 8Cdo/152/2018, bod 26, 5Cdo/57/2019, bod 9, 10) alebo prekvapivosťou rozhodnutia vtedy, keď odvolací súd vydá rozhodnutie, ktoré nebolo možné na základe zisteného skutkového stavu veci predvídať, čím bola strane odňatá možnosť právne a skutkovo argumentovať vo vzťahu k otázke, ktorá sa s ohľadom na právny názor odvolacieho súdu javila ako významná pre jeho rozhodnutie, či rôznymi závažnými deficitmi v dokazovaní (tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov a pod.).

10. Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva aj z rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) vyplýva, že základné právo podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) aj právo podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v sebe zahŕňajú aj právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia (II. ÚS 383/2006). Právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nepopierajú zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces, nie sú svojvoľné, neudržateľné a nie sú prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej.

11. Rovnako podľa stabilizovanej judikatúry ústavného súdu riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako súčasť základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy vyžaduje, aby sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné (IV. ÚS 14/07). Povinnosťou všeobecného súdu je uviesť v rozhodnutí dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil. Dostatočnosť a relevantnosť týchto dôvodov sa musí týkať skutkovej i právnej stránky rozhodnutia (napr. III. ÚS 107/07). V prípade, keď právne závery súdu z vykonaných skutkových zistení v žiadnej možnej interpretácii odôvodnenia súdneho rozhodnutia nevyplyvajú, treba takéto rozhodnutie považovať za rozporné s čl. 46 ods. 1 ústavy, resp. čl. 6 ods. 1 dohovoru. Súd by mal byť preto vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení koherentný, t. j. jeho rozhodnutie musí byť konzistentné a jeho argumenty musia podporiť príslušný záver. Súčasne musí dbať na jeho celkovú presvedčivosť, teda inými slovami na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí, rovnako ako závery, ku ktorým na základe týchto premís dospel, boli pre širšiu právnickú (ale aj laickú) verejnosť prijateľné,

racionálne, ale v neposlednom rade aj spravodlivé a presvedčivé (I. ÚS 243/07, I. ÚS 155/07, I. ÚS 402/08).

12. Aj najvyšší súd už v minulosti vo viacerých svojich rozhodnutiach, práve pod vplyvom judikatúry EŠLP a ústavného súdu, zaujal stanovisko, že medzi práva strany civilného procesu na zabezpečenie spravodlivej ochrany jej práv a právom chránených záujmov patrí nepochybne aj právo na spravodlivý proces, a že za porušenie tohto práva treba považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Povinnosť súdu rozhodnutie náležite odôvodniť je totiž odrazom práva strany sporu na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktorý sa zaoberá všetkými právne relevantnými dôvodmi uplatnenej žaloby, ako aj so špecifickými námietkami strany sporu. Porušením uvedeného práva strany sporu na jednej strane a povinnosti súdu na strane druhej sa strane sporu (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom) odníma možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci využitia prípadných riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov. Ak je nedostatok riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia porušením práva na spravodlivé súdne konanie, táto vada zakladá i prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f) CSP.

13. I v konaní na odvolacom súde treba dôsledne trvať na požiadavke úplnosti, výstižnosti a presvedčivosti odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu.

13.1. V odôvodnení svojho rozhodnutia sa odvolací súd musí vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal. Právne závery odvolacieho súdu môžu byť dostatočne preskúmateľné len vtedy, ak odvolací súd po skutkovom vymedzení predmetu konania podá zrozumiteľný a jasný výklad, z ktorých ustanovení zákona alebo iného právneho predpisu vychádzal, ako ich interpretoval a prečo pod tieto ustanovenia podriadil, prípadne nepodriadil zistený skutkový stav.

14. Dovolací súd po preskúmaní rozsudku odvolacieho súdu a rozsudku súdu prvej inštancie (konanie pred súdom prvej inštancie a odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca spätosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzovaným rozsudkom vytvára ich organickú (kompletizujúcu) jednotu - m. m. IV. ÚS 372/08, IV. ÚS 350/09) dospel k záveru, že ich odôvodnenia nevybočujú z limitov spravodlivého procesu, sú logické a primerané. Obidva sudy svoje právne názory odôvodnili úvahami, ktoré sú zrozumiteľné, konzistentné a spätne preskúmateľné. Rozsudok súdu prvej inštancie spĺňa kritériá pre odôvodňovanie rozhodnutí v zmysle § 220 ods. 2 CSP, rozsudok odvolacieho súdu obsahuje náležitosti odôvodnenia dané v § 393 ods. 2 CSP a ani jeden nemožno považovať za neodôvodnený, či zjavne arbitrárny (svojvoľný). Odôvodnenia rozsudkov zodpovedajú základnej (formálnej) štruktúre odôvodnenia rozhodnutia. Súslednosti jednotlivých častí odôvodnení a ich obsahové (materiálne) náplne zakladajú súhrnne ich zrozumiteľnosť aj ich všeobecnú interpretačnú presvedčivosť. Argumentácia súdov je koherentná a ich rozhodnutia konzistentné, logické a presvedčivé, premisy v nich zvolené aj závery, ku ktorým na ich základe sudy dospeli, sú prijateľné pre právnickú aj laickú verejnosť. Dovolateľka v dovolaní neuvádza relevantné skutočnosti, ktoré by neboli zistené a vyhodnotené v konaní pred súdmi nižších inštancií.

15. Pokiaľ dovolateľka v súvislosti s dovolacím dôvodom podľa § 420 písm. f) CSP dovolaní namietala, že odvolací súd sa nevysporiadal s jej odvolacími argumentami ohľadne absencie doručenky týkajúcej sa doručenia žaloby s prílohami vrátane uznesenia súdu prvej inštancie z 23. októbra 2019, keďže v posudzovanej veci súd prvej inštancie rozhodol postupom podľa § 273 CSP, t. j. rozsudkom pre zmeškanie, dovolací súd poukazuje na to, súd prvej inštancie v rozsudku (viď body 2. a 7.) konštatoval, že žaloba s prílohami i uznesenie súdu prvej inštancie z 23. októbra 2019 č. k. 62C/80/2019-42 boli žalovanej doručené dňa 31. októbra 2019 (č. l. 45) a odvolací súd v súvislosti s odvolacími argumentami žalovanej uviedol: „Žalovaná odvolanie založila na tvrdení, že vyššie uvedené uznesenie súdu prvej inštancie z 23. 10. 2019 spolu so žalobou jej nebolo doručené. Ako však vyplýva z listiny „Informácia o doručovaní k „62C/80/2019 U-42 + žaloba + prílohy + pouč“ na č. l. 45 spisu, žaloba s prílohami a spomenuté uznesenie boli žalovanej riadne listinne doručené do vlastných rúk dňa 31. 10. 2019.

Neobstoí teda tvrdenie žalovanej, že súd prvej inštancie postupoval v zmysle § 111 ods. 3 C.s.p. a že sa mu teda nepodarilo doručiť písomnosť na adresu žalovanej s tým, že považoval nedoručenú zásielku za doručenú dňom jej vrátenia súdu prvej inštancie. V spise sa žiadna nedoručená zásielka nenachádza. Navyiac, samotná žalovaná v odvolaní uviedla, že všetka pošta, ktorá je jej doručovaná na adresu trvalého pobytu na K. W.. Č.. XX v G., je jej doposielaná na adresu I. W.. Č.. XX/A, G. a to na základe doplnkovej služby doposielania zásielok. V rozpore s touto skutočnosťou je odvolacia argumentácia žalovanej, že zisťovanie jej skutočného pobytu „nemožno považovať za obtiažne, keďže predmetom konania je vypratanie nehnuteľnosti na adrese I. XX/A v G. a teda možno logicky predpokladať, že žalovaná sa na tejto adrese zdržiava, resp. nehnuteľnosť na tejto adrese obýva.“ Žalovaná týmto vlastne potvrdila, že súd prvej inštancie jej predmetnú zásielku doručoval na správnu adresu v zmysle ust. § 106 ods. 1 písm. a/ C.s.p., teda na adresu jej trvalého pobytu (K. XX, G.), pričom vzhľadom na vyššie uvedený doklad potvrdzujúci doručenie predmetnej zásielky žalovanej z č. I. 45 je zrejmé, že predmetná zásielka jej bola doposlaná na adresu I. XX/A, G. a to na základe služby doposielania zásielok (viď Žiadosť o doplnkové a dispozičné služby na č. I. 77). Inými slovami, súd prvej inštancie vzhľadom na doklad o doručení predmetnej zásielky žalovanej na č. I. 45 nemusel zisťovať, či sa žalovaná zdržuje na adrese I. W.. Č.. XX/A, G., keď samotná žalovaná potvrdila, že na túto adresu jej pošta zásielky doposielala.“(bod 10. rozsudku odvolacieho súdu).

16. Podľa § 111 ods. 1, 2 CSP do vlastných rúk sa doručuje tak, že adresát potvrdí prijatie písomnosti na potvrdení o doručení písomnosti (ďalej len „doručenka“); údaje v doručení sa považujú za pravdivé, ak nie je dokázaný opak. Doručenka je verejnou listinou. Do vlastných rúk sa doručujú písomnosti, pri ktorých tak ustanovuje zákon, a písomnosti, pri ktorých to nariadi súd.

17. Podľa § 2 ods. 3 zákona č. 305/2012 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente) v znení účinnom do 29. decembra 2020 (ďalej len „zákon o e-Governmente“) ak ide o postup orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci a ak ide o náležitosti návrhu na začatie konania, žaloby, žiadosti, sťažnosti, vyjadrenia, stanoviska, ohlásenia alebo iného obdobného dokumentu, ktoré sa v konaní predkladajú orgánu verejnej moci, a o náležitosti rozhodnutia, žiadosti, vyjadrenia, stanoviska alebo iného dokumentu, ktoré v konaní vydáva orgán verejnej moci, použijú sa ustanovenia osobitných predpisov, ak tento zákon v ustanoveniach § 4 až 6, § 10, § 17 a 18 a v ustanoveniach o identifikácii (§ 19 a 20), autentifikácii (§ 19, 21 a 22), autorizácii (§ 23), elektronickej podaní (§ 24, 25 a 28), elektronickej úradnej dokumente (§ 26, 27 a 28), elektronickej doručovaní (§ 11 až 16 a § 29 až 34), zaručenej konverzii (§ 35 až 39) a referenčných registroch a referenčných údajoch (§ 49 až 55) neustanovuje inak.

18. Podľa § 29 ods. 1 zákona o e-Governmente elektronickej podanie a elektronickej úradnej dokument sa doručuje elektronickej, pričom miestom na elektronickej doručovanie je elektronickej schránka, ktorá je aktivovaná. Elektronickej doručovanie elektronickej podania a elektronickej úradnej dokumentu sa vykoná spôsobom podľa tohto zákona, ak osobitné predpisy pri spôsobe doručovania elektronickejmi prostriedkami neustanovujú inak; ustanovenie prvej vety tým nie je dotknuté.

19. Podľa § 29 ods. 2 zákona o e-Governmente do vlastných rúk sa elektronickej doručujú elektronickej dokumenty, ktoré sú podľa tohto zákona z hľadiska právnych účinkov totožné s dokumentom v listinnej podobe, o ktorom osobitné predpisy ustanovujú, že sa doručujú do vlastných rúk.

20. Podľa § 29 ods. 3 zákona o e-Governmente doručením do vlastných rúk sa na účely elektronickej doručovania rozumie doručenie, pri ktorom sa vyžaduje potvrdenie doručenia zo strany adresáta alebo osoby, ktorej je podľa osobitných predpisov možné doručovať namiesto adresáta (ďalej len „prijímateľ“), formou elektronickej doručovky odoslanej odosielateľovi.

21. Podľa § 30 ods. 1 zákona o e-Governmente elektronickej doručovkou sa rozumie elektronickej dokument obsahujúci údaj o dni, hodine, minúte a sekunde elektronickej doručenia, identifikátor osoby prijímateľa, identifikátor osoby odosielateľa a identifikáciu elektronickej úradnej správy a elektronickej

dokumentov, ktoré sa elektronicky doručujú; identifikácia elektronickej úradnej správy a elektronických dokumentov musí zabezpečiť vytvorenie logickej väzby na túto správu a dokumenty, ktoré obsahuje.

22. Podľa § 30 ods. 2 veta druhá zákona o e-Governmente ak adresátom nie je orgán verejnej moci, elektronickú doručku vytvára automatizovaným spôsobom modul elektronickeho doručovania a správca modulu elektronických schránok prostredníctvom modulu elektronických schránok zabezpečuje, aby ju mal prijímateľ pri preberaní doručovaného elektronickeho dokumentu vždy pred jeho sprístupnením k dispozícii a bol povinný ju potvrdiť.

23. Podľa § 30 ods. 3 zákona o e-Governmente prijímateľ potvrdzuje elektronickú doručku prostredníctvom funkcie určenej na tento účel.

24. Podľa § 30 ods. 4 zákona o e-Governmente elektronická doručka sa zasiela do elektronickej schránky odosielateľa príslušnej elektronickej úradnej správy, ktorej doručenie elektronická doručka potvrdzuje, a to aj, ak táto elektronická schránka nie je aktivovaná; to neplatí, ak odosielateľ nie je známy alebo ak nemá zriadenú elektronicкую schránku.

25. Podľa § 30 ods. 5 zákona o e-Governmente údaje uvedené v elektronickej doručke, ktorá bola potvrdená podľa odseku 3, sa považujú za pravdivé, kým nie je preukázaný opak.

26. Podľa § 30 ods. 6 zákona o e-Governmente elektronická doručka sa vytvára a potvrdzuje pri každom elektronickeom doručení, pričom ak nejde o doručenie do vlastných rúk, vytvára a potvrdzuje sa podľa odseku 2 automatizovane, keď nastane moment doručenia podľa § 32 ods. 5.

27. Podľa § 31a ods. 1 zákona o e-Governmente orgán verejnej moci za podmienok podľa odsekov 11 a 12 odošle elektronickeý úradný dokument prostredníctvom modulu elektronickeho doručovania správcovi modulu elektronickeho doručovania, ktorý prostredníctvom modulu elektronickeho doručovania bezodkladne zabezpečí jeho doručenie do elektronickej schránky adresáta, a ak elektronická schránka adresáta nie je aktivovaná, zabezpečí jeho doručenie adresátovi v listinnej podobe prostredníctvom poštového podniku, spôsobom podľa osobitného predpisu upravujúceho konanie v danej veci. Vyhotovenie listinnej podoby elektronickeho úradného dokumentu zabezpečí správca modulu elektronickeho doručovania vo forme listinného rovnopisu elektronickeho úradného dokumentu podľa odseku 2.

28. Podľa § 31a ods. 3 zákona o e-Governmente listinný rovnopis elektronickeho úradného dokumentu má rovnaké právne účinky ako elektronickeý úradný dokument, z ktorého bol vyhotovený. Doručenie listinného rovnopisu elektronickeho úradného dokumentu má rovnaké právne účinky ako doručenie elektronickeho úradného dokumentu.

29. Podľa § 31a ods. 4 zákona o e-Governmente správca modulu elektronickeho doručovania môže zabezpečiť vyhotovenie listinného rovnopisu elektronickeho úradného dokumentu prostredníctvom poštového podniku, ktorý vykonáva jeho doručenie adresátovi.

30. Podľa § 31a ods. 6 zákona o e-Governmente ak ide o doručovanie podľa odseku 1, poštový podnik potvrdzuje doručenie formou informácie o výsledku doručenia. Informáciu o výsledku doručenia, potvrdzujúcu moment doručenia, alebo dôvody nedoručenia zasiela správca modulu elektronickeho doručovania bezodkladne do elektronickej schránky orgánu verejnej moci, a to v štruktúrovanej forme. Informácia o výsledku doručenia musí obsahovať jednoznačnú identifikáciu elektronickeho úradného dokumentu, ktorý bol vo forme listinného rovnopisu doručovaný. Ak poštový podnik zistí, že informácia o výsledku doručenia nie je úplná alebo správna, bezodkladne ju zruší, doplní alebo opraví; ustanovenia druhej a tretej vety sa použijú rovnako.

31. Podľa § 31a ods. 7 zákona o e-Governmente ak sa podľa osobitného predpisu vyžaduje vytvorenie osobitnej listinnej písomnosti, potvrdzujúcej doručenie, je táto povinnosť splnená dorúčením informácie

o výsledku doručenia.

32. Dovolací súd konštatuje, že v špecifických prípadoch uvedených v § 2 ods. 3 zákona o e-Governmente [s poukazom na § 4 až 6, § 10, § 17, § 18, na ustanovenia o identifikácii (§ 19 a 20), autentifikácii (§ 19, 21 a 22), autorizácii (§ 23), elektronickom podaní (§ 24, 25 a 28), elektronickom úradnom dokumente (§ 26, 27 a 28), elektronickom doručovaní (§ 11 až 16 a § 29 až 34), zaručenej konverzii (§ 35 až 39) a referenčných registroch a referenčných údajoch (§ 49 až 55)], je zákon o e-Governmente lex specialis k osobitným predpisom, a to i vo vzťahu k Civilnému sporovému poriadku.

33. Zo zákona o e-Governmente vyplýva, že súdy sú povinné pri doručovaní písomností využívať tzv. hybridné doručovanie (centrálne úradné doručovanie).

33.1. Súd potom ako vyhotoví písomnosť v elektronickej podobe, musí písomnosť v elektronickej podobe doručiť správcovi modulu elektronického doručovania. Následne správca zistí, či má adresát písomnosti aktivovanú elektronickú schránku. Ak má adresát písomnosti aktivovanú elektronickú schránku, správca bezodkladne zabezpečí doručenie písomnosti do elektronickej schránky adresáta. Pokiaľ adresát nemá aktivovanú elektronickú schránku, správca zabezpečí vyhotovenie listinného rovnopisu (t. j. vytlačenie písomnosti) a doručenie písomnosti adresátovi v listinnej podobe prostredníctvom poštového podniku.

33.2. Listinný rovnopis elektronického úradného dokumentu má rovnaké právne účinky ako elektronický úradný dokument, z ktorého bol vyhotovený. Doručenie listinného rovnopisu elektronického úradného dokumentu má rovnaké právne účinky ako doručenie elektronického úradného dokumentu.

34. Ak sa podľa osobitného predpisu (napr. Civilného sporového poriadku) vyžaduje vytvorenie osobitnej listinnej písomnosti, potvrdzujúcej doručenie, je táto povinnosť splnená doručením informácie o výsledku doručenia správcom modulu elektronického doručovania do elektronickej schránky súdu, ktorá musí obsahovať jednoznačnú identifikáciu elektronického úradného dokumentu, ktorý bol vo forme listinného rovnopisu doručovaný a informáciu o výsledku doručenia, potvrdzujúcu moment doručenia, alebo dôvody nedoručenia. Pokiaľ poštový podnik zistí, že informácia o výsledku doručenia nie je úplná alebo správna, bezodkladne ju zruší, doplní alebo opraví.

35. Z uvedeného vyplýva, že doručenie písomností v zmysle Civilného sporového poriadku určených do vlastných rúk sa preukazuje doručenkou (§ 111 ods. 1 CSP) a v prípade doručenia písomností (súdnych zásielok) podľa zákona o e-Governmente adresátovi, ktorý nemá aktivovanú elektronickú schránku, informáciou o výsledku doručenia (§ 31a ods. 6, 7 zákona o e-Governmente).

36. Keďže žalovaná nemala aktivovanú elektronickú schránku, správca modulu elektronického doručovania zabezpečil vyhotovenie listinného rovnopisu písomnosti v elektronickej podobe (žaloby s prílohami vrátane uznesenia súdu prvej inštancie z 23. októbra 2019) a doručenie písomnosti žalovanej v listinnej podobe prostredníctvom poštového podniku podľa zákona o e-Governmente, preto správne súdy oboch inštancií pri skúmaní podmienok pre vydanie kontumačného rozsudku vychádzali z informácie o výsledku doručenia (č. l. 45) obsahujúcej nielen jednoznačnú identifikáciu elektronického úradného dokumentu, ktorý bol vo forme listinného rovnopisu doručovaný žalovanej, ale aj informáciu o výsledku doručenia (potvrdzujúcu moment doručenia žalovanej).

37. Dovolací súd poukazuje na to, že žalovaná v odvolacom konaní namietala jedine absenciu doručenky v súdnom spise, ktorá je podľa nej jediným relevantným dokladom preukazujúcim prevzatie zásielky adresátom a prijímateľom a postup súdu prvej inštancie podľa § 111 ods. 3 CSP, pričom žalovaná v odvolacom konaní nenavrhol žiaden dôkaz na preukázanie jej tvrdení ohľadne nedoručenia súdnej zásielky a zároveň nepodala taký dôkaz, na základe ktorého a hodnotením ktorého by bolo možné dospieť k záveru, že žaloba s prílohami vrátane uznesenia súdu prvej inštancie z 23. októbra 2019 žalovanej neboli doručené, hoci dôkazné bremeno ohľadne nedoručenia súdnej zásielky zaťažovalo výlučne žalovanú.

38. Dovolací súd dodáva, že pokiaľ žalovaná po uplynutí lehoty na podanie dovolania predkladala dovolaciemu súdu listinné dôkazy o eventuálnom nedoručení súdnej zásielky, dovolací súd poukazuje na to, že dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP), pričom v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).

39. Vzhľadom na uplatnený dovolací dôvod spočívajúci v tvrdenej existencii vady zmätočnosti, ktorá by bola porušením práva dovolateľky na spravodlivý proces (§ 420 písm. f) CSP), naplnenie ktorého ale dovolací súd nezistil, dovolací súd potom dovolanie zamietol (§ 448 CSP).

40. Dovolací súd žalobcovi ako úspešnému v dovolacom konaní priznal podľa § 453 ods. 1 s použitím § 255 ods. 1 CSP voči neúspešnej žalovanej nárok na náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov dovolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštalácie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

41. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.